

ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ - ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା

ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା

Jeff Pippenger

2024-06-28

ସେହି ସମୟମାନଙ୍କରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକେ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବେ; ଏବଂ ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଚେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଡ଼ିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ "ମତବାଦ" ଶବ୍ଦଟି ବାଲବେଲରେ ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରେ। ନିଜମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବାଲବେଲୀୟ ମତବାଦ ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରନ୍ତି, ସେପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଧାରଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ କେବଳ ଗୋଟିଏ। "ପରମ ସତ୍ୟ" ଏବଂ "ବହୁବାଦ" ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ଆମର ବିଚାରାଧୀନ ବିଷୟ ନୁହେଁ।

ତେଣୁ ପୀଲାତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତାହେଲେ ତୁମେ ଜଣେ ରାଜା କି? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା। ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମୋର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହି କାରଣରେ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଛି, ଯେପରି ମୁଁ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ। ଯେକେହି ସତ୍ୟର, ସେ ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣେ। ପୀଲାତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ କ'ଣ? ଏହା କହି ସେ ପୁଣିଥରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବାହାରିଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଏହି ମଣିଷରେ କୌଣସି ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ପାଇନାହିଁ। ଯୋହନ 18:37, 38.

ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ; ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି।

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ କ'ଣରେ ଗଠିତ, ସତ୍ୟ କ'ଣ, ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ, ବାଲବେଲର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ—ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରରୁ ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ—ଏ ସବୁ ବିଷୟ ଆମେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ଜାଣିବା ଉଚିତ। ଅନେକେ ଏମିତି ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭିତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦିନା, ଏବଂ ବିଷୟଟିର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାପ୍ତପ୍ରମାଣ ପ୍ରମାଣ ଦିନା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ଯଦି କୌଣସି ଧାରଣା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଧାରିତ ମତାମତ ସହ ସମଞ୍ଜସ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସହଜରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାନ୍ତି। ସେମାନେ କାରଣରୁ ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର କରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର କୌଣସି ସତ୍ୟ ସ୍ଥିର ଭିତ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି।"

"ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନରେ ସବୁ ଷ୍ଟ ହୋଇ ରହେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଜ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବୋଲି ଭାବେ, ସେ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଭୁଲ ଛାଡ଼ିଲେ ଆଶ୍ରୟ ନୁହେଁ। ଏପରି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମ୍ମତ ନୁହେଁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭୁଲକୁ ପରିଚୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସତ୍ୟର ନାମରେ ଥୋପାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପରମ୍ପରା ଓ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରିବେ। ସାତାନ୍ ନିଜ ଧାରଣାମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନାରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ସରଳତାକୁ ଭୁଲି ଷ୍ଟ କରିପାରେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ, ସକ୍ତ ମାନଙ୍କ ନିକଟେ ଏକଥର ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ୱରୂପ କ'ଣ—ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଗୌରବର ଆଶା—ତାହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୁରୁଣା ସାମାଜିକ ମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ୍ରୁର ଲାଠି ଉଦାସୀନ। ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ସତ୍ୟ ଗୁଣକୁ ନିଜ ଅନୁଭବରେ ବୁଣିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ସେମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ବାଲବେଲର ନିକଟ ଅଧିକାରୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଲମ୍ପୀ ଓ ଅସାଧ୍ୟ। ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁକ୍ଷେପ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ମତଭେଦ ଭଲ ବୁଝାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଅଧିକାର କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତାହାରେ ଦୃଢ଼ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସତ୍ୟରୁ ପଡ଼ିତ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ

ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଜୋରଦେଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକ ନିଜେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ସ୍ଥିତିରେ ସବୁ ଷ୍ଟୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ହୁଏ ନାହିଁ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଟପେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ—ମନେ ଯେପରି ସେମାନେ କେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିନଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ତାହାର ମଜ୍ଜା । ଓ ସାରକୁ ଆତ୍ମା ସାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ବାଜବେଲ ପଢୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସହ କହୁଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କଣ୍ଠ ସ୍ଵର ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଯଦି ଆମେ ଉଚ୍ଚ ଠାରୁ ପଥକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁ, ଯଦି ଆମେ ଧର୍ମତାର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ୟ ପୂର୍ବକ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ବାଜବେଲର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ଵାମୀମାନ ଦିବ୍ୟ ମୁକ୍ତିର ଯୋଜନା ଉପରେ ଗୌରବର ସ୍ଵ କିରଣ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଯେ ମହାନ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇନାହିଁ ।” The 1888 Materials, 403.

ଆମେ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବାକୁ, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସ୍ଥାପିତ ଓ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।

“ଏବେ ଆମ ପାଇଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ଯେ କାହାକୁ ଏକାକୀ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି କେବେ ଇଶ୍ଵର ମୋର ଦ୍ଵାରା କହିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ନାମର ନିମନ୍ତେ ପରିଷଦମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସର କାରଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାହାପରେ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାନ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ କଠୋର ସମାଲୋଚନା ଆସିବ । ତେଣୁ ଆମକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ କାହିଁକି ଆମେ ସେହି ଉପଦେଶମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛୁ ଯାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମେ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ । ଆମେ ଯିହୋବାଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ଦିବ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।” Review and Herald, December 18, 1888.

“ହଜାରହଜାର” ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଶାଯିବା ପାଇଁ, ଏହା ସ୍ଵଷ୍ଟ ଯେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସତ୍ୟର କେତେକ ସମର୍ଥକଙ୍କୁ ଦୂରଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଝେବ ପ୍ରସାରଣ ପରି କୌଣସି ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ । ନଚେତ, ଏକଶେଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ହଜାରହଜାରେ କିପରି ଦେଖିପାରିବେ? ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ, ସେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ଵାସର ଆଧାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ।

“କଲିସିଆର ସଦସ୍ୟମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ପରିକ୍ଷିତରେ ରଖାଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ଅନେକଙ୍କୁ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କରେ କହିବା ପାଇଁ ତାକାଯିବ, ସମ୍ଭବତଃ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଏବଂ ଏକାକୀଭାବେ । ଏହି ସଙ୍କଟକାଳରେ ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟ କରିପାରିଥାନ୍ତା, ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିବା ସୁଯୋଗମାନ ଓ ଅବହେଳିତ ବିଶେଷାଧିକାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁତାପରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛି ।” Testimonies, volume 5, 463.

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ; ତେଣୁ, ଯଦି ଆମେ ଏକ ଶତ ତୁମ୍ଭାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯାହା ଲିଖିତ ଅଛି, ତାହାର ଆଧାରରେ ଆମେ କ'ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛୁ, ସେଥି ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରୀକ୍ଷାର ସେହି ସମୟ ଆସିବ ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭିକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।

“ଏହି କଥା ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ଆନ୍ଦୋଳନ ନାହିଁ, ଏହାକୁ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷା କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖିଛନ୍ତି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ଯାମ୍ବୁ କ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଭୟ କରିବାର କାରଣ ଅଛି ଯେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ ର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନୂତନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଏନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଏମିତି କୌଣସି ମତଭେଦ ଉଦୟ ହୁଏନାହିଁ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜେ ବାଲବେଲ ଖୋଜିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ କରନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ପୁରାତନ କାଳରେ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ପରମ୍ପରାକୁ ଧରିରହିବେ ଏବଂ କାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାତ ରହି ଉପାସନା କରିବେ।”

“ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେମାନେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପାଇଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଯଥୋଚିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା କେତେକ ଲୋକ ନିଜେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିବା ମତଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାବେଳେ ଦେଖିବେ ଯେ, ଏମିତି ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ କାରଣ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଏପରି ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିପୁଳ ଅଜ୍ଞତାକୁ ଜାଣୁଥିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଅନେକ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝନ୍ତି ବୋଲି ଧାରଣା କରି ନେଉଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ବାଦବିବାଦ ଉଭୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ସମାନ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇ, ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଏକାକୀ ଓ ନିରାଶ୍ରିତ ଭାବେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଦକ୍ଷିଣାମାନ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବାବେଳେ, ସେମାନେ ଯାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଧାରଣା କେତେ ଅସଂଗଠିତ ଅଛି ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବେ। ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ବିମୁଖତା ଏବଂ ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଖୋନ୍ମୁଖତା ଘଟିଛି, ଏପରିକି ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସ୍ଥାନରେ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନକୁ ରଖାଯାଇଛି।”

“ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଗରୁତ କରିବେ; ଯଦି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତମତ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣିବ, ଏବଂ ଭୁଲକୁ ଗହମରୁ ପୃଥକ କରିଦେବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକ ଆସିଛି। ଏହା ବାଲବେଲୀୟ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଆମ ଉପରେ ସମୀପରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ଆଲୋକ ଆମକୁ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଯଦୃଶୀଳ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଆମେ ଧାରଣା କରୁଥିବା ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରତି ନେଇଯିବା ଉଚିତ। ଇଶ୍ୱର ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଓ ଛିତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଓ ଅଦମ୍ୟ ଧୃତ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସତ୍ୟ କ’ଣ ତାହା ବିଷୟରେ କଳ୍ପନା ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯେପରିକି ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ସଭାସମିତିମାନଙ୍କ ସମମୁଖକୁ ଆଶାଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଶା ସମ୍ପର୍କରେ ନମ୍ରତା ଓ ଭୟଭକ୍ତି ସହିତ କାରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବେ।”

“ଆନ୍ଦୋଳିତ କର, ଆନ୍ଦୋଳିତ କର, ଆନ୍ଦୋଳିତ କର। ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଜଗତ ସମମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ବାସ୍ତବତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯେ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସର ମୂଳଭୂତ ଅନୁକ୍ରେମ ବୋଲି ମନେ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରିବାବେଳେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଯେ, ଆମେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନ ଦେବୁ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ଼ ନୁହେଁ। ଏପରି ଯୁକ୍ତି ବିରୋଧୀକୁ ନିରବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆମେ ସୁସ୍ଥିର ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା କେବଳ ଆମ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ନିରବ କରିବ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁଠାରୁ ନିକଟ ଓ ସବୁଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପରୀକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ସହିପାରିବ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ବାଦବିବାଦକାରୀ ଭାବେ ଶିକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ରହେ ଯେ, ସେମାନେ ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବେ ନାହିଁ। ବିରୋଧୀଙ୍କ ସମମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତାଙ୍କର ମନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପରି ଭାବରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସ ହେବା ଉଚିତ।”

“ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଉନ୍ନତି ଯେତେ ବି ହେଉନାହିଁ, ସେ କେବଳ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ପାଇବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ର ଗଭୀର ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଅନୁସନ୍ଧାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କେ ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଛାତ୍ର ହେବାକୁ ଡାକ ଦିଆଯାଇଛି। ଆମେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ସହିତ ସର୍ତ୍ତକ୍ଷେପ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେପରି ଦେବତା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ। ଆଲୋକର କୌଣସି କିରଣକୁ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବୁ। ଆମେ ସତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଆଭାସଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ।” Testimonies, volume 5, 708.

ଯେ “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀର ଛାତ୍ରମାନେ” ଶେଷରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ଗଠନ କରିବେ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ-ସଂକଟ ଓ ନିର୍ଯାତନାକୁ ଆଶିବା ପୃଥକୀକୃତ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ “ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ” ହେବେ। ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ଜାଗୃତ” କରାଯିବ। ନିଦ୍ରାସ୍ଥ କୁମାରୀମାନେ ବିଳମ୍ବକାଳ ସମୟରେ ଯେ ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି, ସେଠାରୁ “ଜାଗୃତ” କରାଯିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ଜୁଲାଇ 2023 ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଆସୁଥିବା ପ୍ରବନ୍ଧମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଶ୍ୱର ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଜାଗୃତ ହେବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଇଶ୍ୱର “ବିଧର୍ମମାନଙ୍କୁ” “ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ” ଅନୁମତି ଦେବେ, ଯାହା ଛାଣନି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଗର୍ଭ ଓ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସର ପୃଥକରଣକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଛାଣନି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛୁ।

ଆଧୁନିକ ରୋମର ସଠିକ ପରିଚୟ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ବିବାଦକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତିନୋଟି ବିକଳ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି। ଏକ ବିକଳ ହେଉଛି ଯେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହିଁ ଆଧୁନିକ ରୋମ; ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଯେ, ପାପାଲ ଶକ୍ତି ହିଁ ଆଧୁନିକ ରୋମ; ଏବଂ ତୃତୀୟ ବିକଳ ହେଉଛି ଯେ, ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଉଭୟ ମତ ଭୁଲ ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ପଦ ୧୪ରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା, ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବା ଏବଂ ପତିତ ହେଉଥିବା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଲୁଚେରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଶକ୍ତି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶକ୍ତି ହେଉଛି ଆଧୁନିକ ରୋମ।

ମୁଁ ଏହି ମତକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ ଯେ, ଆଧୁନିକ ରୋମ ପାପାସଭା କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର—ଏହା ସମ୍ପନ୍ନାୟ ମତଭେଦକୁ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଣେକି ସେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର କୃପାର ପ୍ରକାଶସ୍ୱରୂପ ଏହି ବିବାଦକୁ ଉଭାବ କରାଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ଏହି ମତକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ ଯେ, ଏହି ମତଭେଦ ଆଧୁନିକ ରୋମ ବିଷୟରେ କିଏ ଠିକ୍ ଏବଂ କିଏ ଭୁଲ—ଏହାକୁ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନଟ କରିବାଠାରୁ ଅଧିକ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହିତ ଅଧିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ। ଏହି ମତଭେଦକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନ୍ୟାସ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉ, ଯେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବୁଝାମଣା ଅପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଭୁଲ। ଏହିପରି, ଏହି ବିବାଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କୃପାର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ।

ବିବାଦ କେବଳ ଏତିକିକୁ ନେଇ ନୁହେଁ ଯେ “ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତି କିଏ, ବରଂ ଏହାକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ଯେ, ବିବାଦର ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଯେ “ପଲ୍ଟି ଉପରେ ପଲ୍ଟି” ପଦ୍ଧତିକୁ ଅଟଳ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ। “ପଲ୍ଟି ଉପରେ ପଲ୍ଟି” ପଦ୍ଧତି ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଗହମ ଓ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସର ଛାଣଛେଡ଼ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ ହେବ। “ପଲ୍ଟି ଉପରେ ପଲ୍ଟି” ପଦ୍ଧତିର ତିନୋଟି ଉପାଦାନ, ଯାହା ମୋର ମତାନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ବିବାଦରେ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା—ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟରୂପେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାରୂପେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀର ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ।

ଶେଷରେ, ଦାନିଏଲ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୪ତମ ପଦ ବିଷୟରେ ଯେମାନେ ଭୁଲ ବୁଝାମଣାକୁ ଧରି ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମୂଳକ ଅବସ୍ଥାନକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାର କରିଥିବା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ।

ଆମ ପାଖରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି; ତାହାପ୍ରତି ତୁମେ ମନୋଯୋଗ ଦେଲେ ଭଲ କରୁଛି, ଯେପରି ଅନ୍ଧ କାରଣ ଯାହା ନିଜେ ଦୀପ୍ତିମାନ ଏକ ଦୀପ୍ତିପ୍ରତି, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିନ ଭଦ୍ର ନହୋଇ, ଏବଂ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ ନହୋଇ: ଏହି କଥା ପ୍ରଥମେ ଜାଣି, ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାପୀ ଯାହା ବିଷୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା କେବେବି ପୁରାତନକାଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆସିନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟର ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କଥା କହିଥିଲେ। 2 ପିତର 1:19-21।

ଚଉଦତମ ପଦକୁ ନେଇଥିବା ବିବାଦରେ, ମୁଁ ଯାହାକୁ “ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାପୀ” ବୋଲି ବୁଝୁଛି, ତାହାର ଏକ ଉଦାହରଣ The Great Controversy ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ।

“ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତରେ ସବାଥ ବିବାଦର ବିଶେଷ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହୋଇଯାଇଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ରବିବାର ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମୀୟ ଓ ଲୌକିକ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ, ଲୋକପ୍ରିୟ ଦାବି ସମମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ଛୋଟ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଦଳର ଅଟଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠେୟ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଘୃଣାର ପାତ୍ର କରିଦେବ। ଏହା ଜୋରଦେଇ କୁହାଯିବ ଯେ, କଲିସିଆର ଏକ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ଏକ ଆଇନର ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ଗୁଡିଏକ ଲୋକଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ସମଗ୍ର ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଅଶାନ୍ତି ଓ ଅନିୟମରେ ଫେଲାଇବାଠାରୁ ସେମାନେ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭାଗ କରିବା ଭଲ। ଏହି ଏକେଇ ଯୁକ୍ତି ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ‘ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସକମାନେ’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିଥିଲେ। ଚତୁର କାଏଫୀ କହିଥିଲେ, ‘ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ, ଯେ ଜଣେ ମଣିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମରୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତି ବିନାଶ ନ ହେଉ।’ ଯୋହନ 11:50। ଏହି ଯୁକ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେବ; ଏବଂ ଶେଷରେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ସବାଥକୁ ପବିତ୍ର ରଖିଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବ, ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବାଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇ। ପୁରାତନ ଜଗତରେ ରୋମାୟତା ଏବଂ ନୂତନ ଜଗତରେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ, ସମସ୍ତ ବିବାଦ ଆଜ୍ଞାକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବ।” The Great Controversy, 615.

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମଜଗତ” ବୋଲି କୁହିଲେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସମୁଦାୟକୁ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ-ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଓ ସଂସ୍କୃତିମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟଗତ ଗଠନକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ। ଏହି ପଦଟି ସାଧାରଣତଃ ବିଶ୍ୱର ସେହି ଅଂଶମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପ୍ରମୁଖ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତି, ଆଇନ, ଏବଂ ସାମାଜିକ ମାନଦଣ୍ଡମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମଜଗତ ତାହାର ଅନୁଯାୟୀମାନେ, ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରଭାବ, ଏବଂ ଐତିହାସିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ବିସ୍ତାରକୁ ଆବୃତ କରେ। Ellen White CD-ROM ରେ ଥିବା ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ବାହାର କରିବା ବିନା, “Christendom” ଶବ୍ଦଟି ଏକ ଶତ ଛିଅଉରିଥର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି। ଭୌଗୋଳିକ ଭାବେ Sister White ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମଜଗତ ଯୁରୋପ ଓ ଆମେରିକାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। Sister White ଡକ୍ଟର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁରୋପକୁ Old World ଏବଂ ଆମେରିକାମାନଙ୍କୁ New World ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

“କିନ୍ତୁ ମେଷଶାବକସଦୃଶ ଶିଳ୍ପଯୁକ୍ତ ସେହି ପଶୁଟି ‘ପୃଥିବୀରୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା’ ବୋଲି ଦେଖାଗଲା।” ସେହିପରି, ଏଠାରେ ଯେ ଜାତିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଜାତିଟି ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ଉଭବିତ ହେବାକୁ ନୁହେଁ; ବରଂ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକାଂସ ନଥିବା ଭୂଭାଗରେ ଭଦ୍ର ହୋଇ, କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ତେଣୁ, ଏହା ପୁରାତନ ଜଗତର ଘନବସତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରସ୍ପର ସଂଘର୍ଷଶୀଳ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଭବିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ—ସେହି ଉଥଳାପାଥଳୀ ସମୁଦ୍ର, ଯାହା ‘ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ଭିତ୍ତିମାନେ, ଏବଂ ଜାତିମାନେ, ଏବଂ ଭାଷାମାନେ’ର ପ୍ରତୀକ। ଏହାକୁ ପଶ୍ଚିମ ମହାଦେଶରେ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ।

“ନୂତନ ଜଗତର କେଉଁ ଜାତି 1798 ମସିହାରେ ଶକ୍ତିରେ ଭଦ୍ର ହେଉଥିଲା, ଶକ୍ତି ଓ ମହାତ୍ମ୍ୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଥିଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଧର୍ମ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲା? ଏହି ପ୍ରତୀକର ପ୍ରୟୋଗ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଏକ ଜାତି, ଏବଂ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଜାତି, ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ବିବରଣୀସମୂହ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଳ

ଖାଏ; ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର _ ଆମେରିକାକୁ ସୂଚାଏ।” The Great Controversy, 441.

ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅନୁକ୍ରେମର ଶେଷ ବାକ୍ୟଟିକୁ ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯେ “ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱରେ ରୋମାନିଜ୍ମ ଏବଂ ନୂତନରେ ପଡିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ” ବୋଲି କହିବାର ଅର୍ଥ “ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱର ରୋମାନିଜ୍ମ” କୁ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ପୋପତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର (ପଡିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ) କୁ “ନୂତନରେ ପଡିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ” ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। “ପୁରୁଣା” କୁ ଅତୀତ ଇତିହାସ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ “ନୂତନ” କୁ ଆଧୁନିକ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଏ। ସେହି ପ୍ରୟୋଗଟି ସିଷ୍ଟର ଝାଇଚଙ୍କର ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଓ ନୂତନ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୁଝାମଣାକୁ ବିକୃତ କରେ।

ଯେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଅତୀତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ Sister Whiteଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥକ ସହ ସରାସରି ବିରୋଧରେ “ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା” ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ଏହି ଦାବି ହେଉଛି ଯେ “Old World” ଅତୀତ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ “New” ଆଧୁନିକ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସକୁ (New) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏହି ଅନୁକ୍ରେମରେ କୁହାଯାଇଛି, “ପଛୁଆ କରିବେ।” ରୋମୀୟତା ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ “ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ଦୈବୀ ଆଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିବେ।” ଏହି ଅନୁକ୍ରେମରେ ପୁରୁଣା ଜଗତ ବୋଲି ଇଉରୋପକୁ ଏବଂ ନୂତନ ଜଗତ ବୋଲି ଆମେରିକାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ରବିବାର ଆଇନର ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ କରାଯିବ, ଏବଂ ରୋମୀୟତା ଇଉରୋପରେ ନିର୍ଯାତନାମାନଙ୍କରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ନିବାହ କରିବ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ଆମେରିକାମାନଙ୍କରେ ନିର୍ଯାତନାମାନଙ୍କରେ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବ। ଆମେରିକାମାନେ ଓ ଇଉରୋପ ମିଶି ଯାହାକୁ “ଶ୍ରୀଷ୍ଟଜଗତ” ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି। ରୋମୀୟତା ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ଉଭୟେ “ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ଦୈବୀ ଆଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିବେ।”

“ପିଛା କରିବ” ଉଭୟ ଶକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଏବଂ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭାବେ ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱର ରୋମାନିଜ୍ମ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଅଟେ। ଉଭୟ ଶକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଯାତନା ଭବିଷ୍ୟତକାଳରେ ଅଛି। ଏହି ପଦବଳୀର ପରିଭାଷା “ପିଛା କରିବ” ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ହାସଲ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାର ପଛ ପଛ ଯିବା କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଧାଉଥିବା। ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ରହେ।

ଏହି ପ୍ରକାରର ବାକ୍ୟାଂଶକୁ ବିଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ: “ସେ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ପେଶାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ,” ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସା ପେଶାଜୀବୀ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବାର ଯୋଜନା ରଖୁଛନ୍ତି। “ସେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଦ୍ୟାରେ ଏକ ଡିଗ୍ରୀ ଅନୁସରଣ କରିବେ,” ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେ ଏକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାନରେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି। “ଦଳଟି ପ୍ରକଳ୍ପଟି ସମାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିବ,” ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଦଳଟି ପ୍ରକଳ୍ପଟି ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବ। “ସେମାନେ କମ୍ପାନୀ ବିରୋଧରେ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଅନୁସରଣ କରିବେ,” ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗର ପ୍ରତିକାର କରିବା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ। ସାରାଂଶରେ, “ଅନୁସରଣ କରିବେ” ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ପରିଣାମ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଙ୍କଳ୍ପ, ପ୍ରତିବନ୍ଧତା, ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ।

ପୁରାତନ ଜଗତର ରୋମାନୀୟତା ଅତୀତ ଇତିହାସ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା । ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟ ବହୁତ ଯେ ବ୍ୟ ଚିନ୍ତା ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।, ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ତ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ର ଯୋଗର ଏକ ଭୁଲ ପ୍ର ଯୋଗକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଧାରରୂପେ ବ୍ୟ ବହୁତ ହୁଏ। ଏହା ଯୁକ୍ତ ଦେଉଛି ଯେ ରୋମର ତ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ର ଯୋଗ ପ୍ର ଅମେ ପୌରାଣିକ ରୋମ, ତାହାପରେ ପାପାଲ ରୋମ, ଏବଂ ପଛରେ ତୃତୀୟ ଡିନୋଟି ରୋମମଧ୍ୟ ରୁ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର କୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ସହ ବହୁତ ସଦୃଶ ଏକ ତ୍ୱି ଚିପୁଣ୍ଡ ପ୍ର ଯୋଗ 11 ସେପେ ୍ରମ୍ଭ 2001 ପରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟ ରେ ବ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲଙ୍କ

ପୁସ୍ତକ କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏକ ଦଳ ଏହି ଆନ୍ଦେ ଲନରୁ ପୃଥକ ହୋଇଗଲା ।

ତାହାପରେ ସେହି ବିବାଦ କାନାଡାର ଗୋଟିଏ ଶିବିର ସଭାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତିନୋଟି ହାୟର ଟ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ମିଳିତ କରି ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ଷଷ୍ଠ ପଦରେ ଦେଶବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିବା ସେହି ଜାତି । ସେହି ଜାତି ହେଉଛି ପାପାଳ ରୋମ; କିନ୍ତୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଲା, ଯାହା ଦାବି କଲା ଯେ ସେହି ଜାତି ଇସ୍ଲାମ ଅଟେ । ତିନୋଟି ହାୟର ଟ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଶକ୍ତି ଭାବେ ଇସ୍ଲାମକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହାରେ ଅତି ରହିଲା ଯେ ଯୋଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପାପାଳ ଶକ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ଲାମ ଅଟେ । ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ପାପାଳ ଶକ୍ତିର ସଠିକ ପରିଚୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ତିନୋଟି ହାୟର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସୁଦୃଢ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବେ ପାପାଳ ଶକ୍ତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଉଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଚଳିତ କରାଯାଉଛି ।

ଯାହା ହୋଇଅସିଛି, ସେହି ପୁଣି ହେବ; ଏବଂ ଯାହା କରାଯାଇଛି, ସେହି ପୁଣି କରାଯିବ; ସୂର୍ଯ୍ୟତଳରେ କୌଣସି ନୂତନ ବିଷୟ ନାହିଁ । କୌଣସି ଏପରି ବିଷୟ ଅଛି କି, ଯାହା ସମ୍ପନ୍ନରେ କୁହାଯାଇପାରେ, ଦେଖ, ଏହା ନୂତନ? ଏହା ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଆଗରୁ ହୋଇସାରିଛି । ଉପଦେଶକ 1:9, 10.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଣା ବିବାଦମାନଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅକ୍ତୃତ୍ତ ଅଛି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରଟିରେ ଉରିୟା ସ୍ଥିଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ଉତ୍ତରର ରାଜା”ର ପ୍ରତୀକ ଉପରେ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆରୋପ କରିବାର ବିବାଦ ରହିଛି । ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରଟି ସମ୍ପନ୍ନରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ବୁଝାମଣା ଗଢ଼ିଥିଲେ ଯାହା କେବଳ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଉତ୍ତୁଳ୍ କଲା । ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଥିବା ବିବାଦମାନେ ବିଶେଷକରି ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟ ଉପରେ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଫଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଥିଅ ତାଙ୍କର Daniel and the Revelation ପୁସ୍ତକରେ ଏହି କାମ ହିଁ କରିଥିଲେ । ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ବିବାଦରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାମ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ The Great Controversy ର ଗୋଟିଏ ଅନୁକ୍ରେମରୁ “Christendom” କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଜଗତରେ ଓ Ellen Whiteଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରିଭାଷାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ସେଥି ସହିତ “will pursue” ବାକ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାକୁ ସୂଚିତ କରେ ବୋଲି ଯେ ମୌଳିକ ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମମାନେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉଥିବାବେଳେ, ସେହି ଏକେ ଧରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟାମାନେ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଛି । ସେହି ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁରୁ, “Old World” ହେଉଛି 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋପୀୟ ଶକ୍ତିର ଇତିହାସ ବୋଲି ଯେ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା, ତାହା ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଟ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ପରିଭାଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ସ୍ଥାପିତ ବୁଝାମଣା ବିରୋଧରେ ଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି ।

“ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସରେ ଯାହା କିଛି ଅତୀତରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏଯାବତ୍ ଆଗକୁ ତାହାର କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସିବାକୁ ଅଛି, ସେହିସବୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଦାନିଏଲ, ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି । ଯୋହନ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯିହୁଦୀ ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ଦାନିଏଲ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରୁଛନ୍ତି—ସେହି ସବୁ ଯାହା ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ମହାନ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯାହାମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସର୍ବଥା ସାମାନ୍ୟରେ ଆମେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାବେଳେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।”

“ଇତିହାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ର ମର ମଧ୍ୟ ରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଚାଲିଆସୁଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ । ସେହି ସଂଘର୍ଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଛି । ଯେସବୁ କଥା ପୂର୍ବେ ଘଟିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ । ପୁରୁଣା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ପୁନରୁତ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ହେଉଚାଲିବ । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ପରିପୂରଣରେ ପ୍ର ଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ଗଦୁତଙ୍କ ବାଉର୍ ମାନଙ୍କ ର ଘୋଷଣାରେ ଏକ ଅଂଶ ଗ୍ର ହଣ କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ସେମାନଙ୍କ ର ଏକ ଏପରି ଅନୁଭବ ଅଛି, ଯାହା ଶୁଦ୍ଧ ସୁନାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ

ମୂଲ୍ୟ ବାନ। ସେମାନେ ପାହାଡ଼ ଶିଳାପରି ଅତିଗ ରହିବାକୁ ହେବ, ନିଜମାନଙ୍କ ର ଭରସାର ଆରମ୍ଭ କୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଧରିରଖା।” Selected Message, book 2, 109.

ସହଜରେ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୟୁଇଟ୍ ପୌଲଙ୍କ “ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଆରମ୍ଭ”କୁ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସର ମୂଳଭିତ୍ତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ମିଲେରାଇଟମାନେ “ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଦୁଃଖମୀମାନେ”କୁ ପାପୀ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ 1989 ପରଠାରୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପୁନଃପୁନି ସେହି ପ୍ରତୀକର ସମାନ ଅର୍ଥକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଆସିଛି, ଯେପରି ମିଲେରାଇଟମାନେ କରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ “ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଦୁଃଖମୀମାନେ” କିଏ—ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ “ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ” ରହିଛି, ଏବଂ ଏହା ପୁରୁଣା ବିବାଦକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଛି, କାରଣ ଏହା ଏକ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକର ଭୂଲ ପରିଚୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ମତେଲ୍ ଗଢ଼େ, ଯାହା ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମିତ। ସେଥି ଯଦି ସ୍ଥିରତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା, କିମ୍ବା ଯୋଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ ଥିବା ଜାତିର ଭୂଲ ପ୍ରୟୋଗ, କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା; ଏହି ତିନୋଟି ଭ୍ରାନ୍ତି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପାପୀ ରୋମ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସଠିକ ବୁଝାମଣାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନାଶ ପାଆନ୍ତି କି ବଞ୍ଚିଥାଆନ୍ତି।

ଭବିଷ୍ୟତରେ ଇଉରୋପରେ ରୋମବାଦ ଏବଂ ଆମେରିକାମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ, ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ସମଗ୍ରରେ ଯେପରି କରାଯାଇଆସିଛି, ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସଦିନ-ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା “କରିବେ”।

“ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଗରୁତ କରିବେ; ଯଦି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତିମତ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣିବ, ଚୋକାକୁ ଗହମରୁ ପୃଥକ କରିଦେବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିବାକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକ ଆସିଛି। ଏହା ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଆମ ଉପରେ ସରାସରି ଆସିପଡୁଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି। ଏହି ଆଲୋକ ଆମକୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମୀ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଆମେ ଧାରଣ କରୁଥିବା ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବା ଉଚିତ। ଇଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଓ ସମସ୍ତ ମତସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ସହ ଗଭୀରଭାବରେ ଏବଂ ଅଦମ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସତ୍ୟ କ’ଣ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରି ବସି ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।” Gospel Workers, 299.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁ।